

Załącznik do uchwały nr 959/15
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 02 lipca 2015 r.

Miejski Zakład Komunikacji
Sp. z o.o.
ul. G.
K.

WWRPO.VIII.3162.29.2013.AJ

DECYZJA
Nr WWRPO/28/W/2015

podjęta w dniu 02 lipca 2015 r.
przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego

w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 tekst jednolity ze zm.), art. 64 ust. 1 i 2 pkt 1 w zw. z art. 55 w zw. z art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 1, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2013, poz. 885 tekst jednolity ze zm.), art. 67a § 1 pkt 2 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613 tekst jednolity) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 tekst jednolity ze zm.), Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – Miejskiego Zakładu Komunikacji Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. G. w K., w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań, wynikających z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. orzekającej zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00 z dnia 05 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zakup autobusów” utrzymanej w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r.

orzeka o:

- I. Rozłożeniu na 4 miesięczne raty Beneficjentowi Miejskiemu Zakładowi Komunikacji Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. G. w K., spłaty należności wraz z odsetkami, z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-

RPZP.02.01.06-32-006/10-00 z dnia 05 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zakup autobusów”.

Wobec powyższego Beneficjent jest zobowiązany do zwrotu środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w kwocie: 1 576 040,47 zł (w tym należność główna 1 122 931,47 zł, odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych 453 109,00 zł) oraz uiszczenia opłaty prolongacyjnej (18 459,00 zł) w następujących ratach:

1. **397 240,12 zł** (280 732,87 zł – kwota należności głównej, 113 277,25 zł – kwota odsetek, 3 230,00 zł – opłata prolongacyjna) **płatne do dnia 31 lipca 2015 r.**
2. **398 102,12 zł** (280 732,87 zł – kwota należności głównej, 113 277,25 zł – kwota odsetek, 4 092,00 zł – opłata prolongacyjna) **płatne do dnia 28 sierpnia 2015 r.**
3. **399 117,12 zł** (280 732,87 zł – kwota należności głównej, 113 277,25 zł – kwota odsetek, 5 107,00 zł – opłata prolongacyjna) **płatne do dnia 30 września 2015 r.**
4. **400 040,11 zł** (280 732,86 zł – kwota należności głównej, 113 277,25 zł – kwota odsetek, 6 030,00 zł – opłata prolongacyjna) **płatne do dnia 30 października 2015 r.**

na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 nr 35 1020 4795 0000 9002 0210 4768.

- II. Odmowie umorzenia odsetek liczonych od kwoty należności z tytułu zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00 z dnia 05 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zakup autobusów”.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego na mocy art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, zwanej dalej: uzppr (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 tekst jednolity ze zm.), pełni rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 - 2013 (zwanej dalej: IZ RPO WZ), do której zadań należy m.in. zawieranie z Beneficjentami umów o dofinansowanie projektu, zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, pochodzącymi z budżetu państwa, budżetu województwa lub ze źródeł zagranicznych, prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych.

Beneficjent - Miejski Zakład Komunikacji Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. G.w K. - w dniu 05 lipca 2010 r. zawarł z IZ RPO WZ umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00 na realizację projektu pn. „Zakup autobusów”, Oś priorytetowa 2 „Rozwój infrastruktury transportowej i energetycznej” Działanie 2.1 „Zintegrowany system transportowy województwa”, Poddziałanie 2.1.6 „Zintegrowany system transportu publicznego”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte aneksy do umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-01 z dnia 31 sierpnia 2010 r., nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-02 z dnia 22 marca 2011 r., nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-03 z dnia 25 października 2012 r. oraz nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-04 z dnia 19 grudnia 2012 r.

Na mocy w/w umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wniosek o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie). Ponadto podczas realizacji projektu Beneficjent zobligowany był stosować procedury zapewniające ponoszenie wydatków kwalifikowalnych zgodnie z prawem, zwłaszcza odnoszącym się do zamówień publicznych, w zakresie jakim przepisy te mają zastosowanie do Beneficjenta i do projektu (§ 11 ust. 1 umowy o dofinansowanie), pod rygorem zastosowania wobec niego korekt finansowych obniżających dofinansowanie zgodnie z tzw. „Taryfikatorem” – dokumentem opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, obecnie

Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju (§ 11 ust. 7 umowy o dofinansowanie), określającym tryb postępowania i sposób nakładania korekt finansowych w procesie realizacji przedsięwzięć współfinansowanych z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności (zwanym dalej: Taryfikatorem).

IZ RPO WZ w dniach 10 - 12 września 2012 r. przeprowadziła kontrolę doraźną projektu pn. „Zakup autobusów”, mającą na celu zweryfikowanie poprawności procedur przetargowych prowadzonych przez Beneficjenta. W toku przeprowadzonych czynności kontrolnych w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Dostawa dla MZK Spółki z o.o. w K. dwóch autobusów niskopodłogowych” stwierdzono naruszenie:

- art. 91 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223 poz. 1655 t.j. ze zm., zwanej dalej: pzp) - poprzez stosowanie kryteriów oceny ofert dotyczących właściwości wykonawcy, w szczególności jego wiarygodności ekonomicznej, technicznej lub finansowej (Zamawiający w rozdziale 13 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia - zwanej dalej: SIWZ - w opisie kryteriów, którymi będzie się kierował przy wyborze oferty wskazał, iż preferowane będą dwie marki autobusów (M., S.) w celu unifikacji z posiadanym taborem, a także wskazał, iż preferowany będzie Wykonawca, który ma umiejscowiony autoryzowany serwis na terenie K.. Za powyższe naruszenie Taryfikator przewidywał wskaźnik procentowy korekty finansowej w przedziale 10% - 25% (Tabela nr 1 pkt 13 „Niewłaściwe stosowanie kryteriów oceny ofert”),
- art. 7 ust. 1 pzp - poprzez określenie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję oraz nie zapewnia równego traktowania Wykonawców (Zamawiający zażądał, aby w autobusach jednostką napędową był silnik tego samego producenta co oferowany autobus, ponadto w celu spełnienia warunku wiedzy i doświadczenia Zamawiający zażądał, aby Wykonawcy wykazali się minimum czterema dostawami odpowiadającymi swoim zakresem i rodzajem przedmiotowi zamówienia, każda o wartości co najmniej 1 500 000,00 zł brutto, jak również Zamawiający nie dopuścił stosowania dodatków chemicznych w celu uzyskania normy Euro 5). Za powyższe naruszenie Taryfikator przewidywał wskaźnik procentowy korekty finansowej w przedziale 5% - 25% (Tabela nr 1 pkt 15 „Określenie dyskryminacyjnych warunków udziału w postępowaniu oraz kryteriów oceny ofert”),
- art. 25 ust. 1 pzp - poprzez żądanie od Wykonawców oświadczeń lub dokumentów, które nie są niezbędne do przeprowadzenia postępowania (Zamawiający żądał, aby w przypadku ubiegania się o udzielenie zamówienia wspólnie przez dwóch albo więcej Wykonawców dokumenty wymienione w pkt 6 SIWZ tj. m.in.: oświadczenia Wykonawców dotyczące art. 22 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4 pzp oraz polisa ubezpieczeniowa zostały złożone przez wszystkich Wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia). Za powyższe naruszenie Taryfikator przewidywał maksymalny wskaźnik procentowy korekty finansowej na poziomie 5% (Tabela nr 1 pkt 16 „Nieprawidłowości w zakresie oświadczeń i dokumentów wymaganych od wykonawcy”),
- art. 29 ust. 3 pzp – poprzez opisanie przedmiotu zamówienia przez wskazanie znaków towarowych, patentów lub pochodzenia, bez dopuszczenia możliwości składania ofert równoważnych (Zamawiający opisał przedmiot zamówienia ze wskazaniem nazwy własnej, tj. opony M.). Za powyższe naruszenie Taryfikator przewidywał maksymalny wskaźnik procentowy korekty finansowej na poziomie 25% (Tabela nr 1 pkt 17 „Niejednoznaczny lub dyskryminacyjny opis przedmiotu zamówienia”).

Analogiczne naruszenia jak w przypadku w/w postępowania IZ RPO WZ stwierdziła również w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Dostawa dla MZK Spółki z o.o. w K. ośmiu autobusów niskopodłogowych”.

Następnie Beneficjent pismem z dnia 20 listopada 2012 r. przekazał wyjaśnienia oraz uwagi, co do wyników przeprowadzonej kontroli. Po dokonaniu szczegółowej analizy wyjaśnień przedstawionych przez Beneficjenta, IZ RPO WZ pismem z dnia 21 marca 2013 r. podtrzymała w całości swoje dotychczasowe stanowisko w zakresie stwierdzonych w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Dostawa dla MZK Spółki z o.o. w K. dwóch autobusów niskopodłogowych” oraz pn. „Dostawa dla MZK Spółki z o.o. w K. ośmiu autobusów niskopodłogowych” naruszeń art. 91 ust. 3 pzp, art. 25 ust. 1 pzp, art. 29 ust. 3 pzp, szczegółowo je uzasadniając. Ponadto IZ RPO WZ podtrzymała swoje stanowisko odnośnie stwierdzonego w ramach przedmiotowych postępowań naruszenia art. 7 ust. 1 pzp w zakresie żądania przez Zamawiającego, aby w autobusach jednostką napędową był silnik tego samego producenta co oferowany autobus, jak również w zakresie nie dopuszczenia przez Zamawiającego stosowania dodatków chemicznych w celu uzyskania normy Euro 5. Niemniej jednak IZ RPO WZ uznała za wystarczające wyjaśnienia Beneficjenta w zakresie dotyczącym naruszenia w/w art. poprzez żądanie od Wykonawców, aby wykazali się minimum

czterema dostawami odpowiadającymi swoim zakresem i rodzajem przedmiotowi zamówienia, każda o wartości co najmniej 1 500 000,00 zł brutto, w związku z czym IZ RPO WZ odstąpiła od stwierdzonego naruszenia w przedmiotowym zakresie. Ponadto IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zakończeniu czynności kontrolnych.

Z uwagi na naruszenie przez Beneficjenta procedur obowiązujących w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (zwanego dalej RPO WZ), pismem z dnia 02 kwietnia 2013 r. IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w łącznej kwocie 178 416,88 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 tekst jednolity) w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur instytucja, która podpisała umowę z Beneficjentem, wzywa go do zwrotu środków lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych płatności w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Ponadto IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta, że w trakcie czynności kontrolnych stwierdzono również, iż wydatki objęte fakturami..., ..., ..., ujęte we wniosku o płatność końcową nr WNP-RPZP.02.01.06-32-006/10-13 zostały także poniesione z naruszeniem procedur, w związku z czym nałożono dodatkowo korektę finansową w wysokości 123 287,48 zł, o którą miała zostać pomniejszona płatność końcowa w projekcie. IZ RPO WZ przyjęła do wyliczenia w/w wysokości korekty wskaźnik procentowy na poziomie 5% (Instytucja Audytowa, za rodzajowo tożsame naruszenie u tego samego Beneficjenta, zaproponowała także wskaźnik procentowy korekty w wysokości 5%).

W odpowiedzi na powyższe Beneficjent pismem z dnia 11 kwietnia 2013 r. wyraził zgodę na potrącenie z kwoty dofinansowania kwot 178 416,88 zł oraz 123 287,48 zł, a także odsetek jak dla zaległości podatkowych wyliczonych na dzień 19 grudnia 2012 r. w wysokości 38 630,00 zł, jednocześnie nie wyrażając zgody na potrącenie dalszych odsetek.

W związku z upływem terminu określonego w wezwaniu do zwrotu środków i wyrażeniem przez Beneficjenta zgody jedynie na potrącenie kwoty należności głównej wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi do dnia 19 grudnia 2012 r., z dniem 22 kwietnia 2013 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków pozostających do zwrotu na rzecz IZ RPO WZ z tytułu płatności otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego do IZ RPO WZ wpłynęło pismo Dyrektora Departamentu Ochrony Interesów Finansowych Unii Europejskiej w Ministerstwie Finansów informujące, iż Komisja Europejska, po analizie rocznego sprawozdania audytowego oraz rocznej opinii z audytu za 2012 rok, uznała iż za naruszenia, których dopuścił się Beneficjent należy zastosować korektę finansową na poziomie 25% (dot. niezgodności z prawem kryterium oceny oraz dyskryminującej definicji przedmiotu umowy). Audytorzy Komisji wskazali, że najniższa możliwa stawka korekty finansowej zaproponowana przez Instytucję Audytową (5%) jest nieproporcjonalna do powagi naruszenia.

Po dokonaniu ponownej analizy stwierdzonych naruszeń, IZ RPO WZ pismem z dnia 08 lipca 2013 r. poinformowała Beneficjenta, iż za wykryte w wyniku przeprowadzonych czynności kontrolnych naruszenia nałożona zostaje łączna korekta finansowa w oparciu o wskaźnik na poziomie 25%, zamiast pierwotnie ustalonej na poziomie 5%. Jednocześnie IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do zwrotu środków wydatkowanych z naruszeniem procedur w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Kwotę do odzyskania ustalono w wysokości 1 508 521,84 zł, z czego Beneficjent zobowiązany został do zwrotu kwoty 1 122 931,47 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, zaś kwota w wysokości 385 590,37 zł miała pomniejszyć płatność końcową w projekcie (na które to pomniejszenie nie była wymagana zgoda Beneficjenta). Nadto IZ RPO WZ wskazała, iż w związku ze stwierdzeniem, że wydatki objęte fakturami nr:..., ..., ..., ujęte we wniosku o płatność końcową nr WNP-RPZP.02.01.06-32-006/10-13, także zostały poniesione z naruszeniem pzp, nałożono korektę finansową w wysokości 616 437,40 zł, tj. w oparciu o wskaźnik na poziomie 25%. W związku z faktem, że z wniosku o płatność końcową nie można było potrącić w/w kwoty w pełnej wysokości (z uwagi na niewystarczającą ilość środków), jedynie kwota w wysokości 385 590,37 zł miała pomniejszyć płatność końcową w projekcie (pozostała kwota, tj. 230 847,03 zł została ujęta w kwocie 1 122 931,47 zł, do zwrotu której został wezwany Beneficjent).

Po poinformowaniu Strony przez organ pismem z dnia 08 lipca 2013 r. o zamiarze zakończenia postępowania administracyjnego, Beneficjent pismem z dnia 19 lipca 2013 r. przedstawił swoje stanowisko w sprawie odnośnie zebranego przez organ materiału dowodowego.

W dniu ... 2013 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję nr WWRPO/.../2013 orzekającą o zwrocie przez Beneficjenta Miejski Zakład Komunikacji Sp. z o.o. środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, otrzymanych w ramach RPO WZ na

podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00 na realizację projektu pn. „Zakup autobusów” w wysokości 1 122 931,47 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Następnie korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 207 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 tekst jednolity), Beneficjent pismem z dnia 29 sierpnia 2013 r. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej w/w decyzją administracyjną. W związku z zawartymi we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutami, IZ RPO WZ ponownie przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie z uwzględnieniem zarzutów podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co w konsekwencji doprowadziło do wydania dnia ... 2013 r. decyzji nr WWRPO/.../W/2013 utrzymującej w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia ... 2013 r. nr WWRPO/.../W/2013 w całości.

Na powyższą decyzję Beneficjent pismem z dnia ... r. wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (zwanego dalej: WSA) w S. wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonalności decyzji. IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 22 stycznia 2014 r. wstrzymała wobec zobowiązanego wykonalność decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013 utrzymującej w całości mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013.

W dniu ... r. WSA oddalił skargę Beneficjenta (sygn. akt...). Na w/w wyrok Beneficjent miał prawo złożenia skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego (zwanego dalej: NSA) w terminie 30 dni od dnia doręczenia Stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

Mając na względzie w/w wyrok WSA w S. oraz fakt, iż zgodnie z art. 61 § 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 tekst jednolity ze zm., zwanej dalej: ppsa), wstrzymanie wykonania aktu lub czynności upada w razie wydania przez sąd orzeczenia kończącego postępowanie w pierwszej instancji, Beneficjent pismem z dnia 14 kwietnia 2015 r. (doręczonym dnia 17 kwietnia 2015 r.) wniósł o rozłożenie na 4 równe raty płatne do końca 2015 r. należności głównej w kwocie 1 122 931,47 zł oraz umorzenie w całości odsetek liczonych od kwoty należności głównej, które to należności zostały orzeczone do zwrotu decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. utrzymaną w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r.

W nawiązaniu do powyższego wniosku Beneficjenta, pismem z dnia 04 maja 2015 r. IZ RPO WZ zwróciła się do Strony z prośbą o uzupełnienie przedmiotowego wniosku o dowód uiszczenia opłaty skarbowej za dokonanie czynności urzędowej oraz o dokumenty niezbędne do jego rozpatrzenia i analizy, w terminie 7 dni od doręczenia pisma, tj. formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis (jeśli dotyczy), dokumenty dotyczące sytuacji ekonomicznej Wnioskodawcy za okres 2013-2015 uzasadniające udzielenie wnioskowanej ulgi, aktualne zaświadczenie z Urzędu Skarbowego o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości, aktualne zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zwanego dalej: ZUS) o niezaleganiu w opłacaniu składek, informację o ilości zatrudnionych pracowników.

Postanowieniem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 14 maja 2015 r. postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania wraz z odsetkami, wynikającego z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. utrzymanej w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r., zostało przedłużone do dnia 17 czerwca 2015 r., ze względu na konieczność przedłożenia przez Beneficjenta dokumentów zgodnie z pismem IZ RPO WZ z dnia 04 maja 2015 r. Jednocześnie Beneficjent został pouczone, iż zgodnie z art. 35 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 tekst jednolity, zwanej dalej: kpa) do terminów załatwienia sprawy nie wlicza się tych przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień, spowodowanych z winy Strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Pismem z dnia 12 maja 2015 r. Beneficjent uzupełniając wniosek o udzielenie ulgi przedłożył następujące dokumenty: sprawozdania finansowe za lata 2012-2014, formularz o symbolu F-01/I-01 „Sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym oraz nakładach na środki trwałe” dot. I kwartału 2015 r., zaświadczenie Naczelnika Z. Urzędu Skarbowego nr ... z dnia 27 kwietnia 2015 r. o niezaleganiu w podatkach, zaświadczenie ZUS nr ... z dnia 27 kwietnia 2015 r. o niezaleganiu w opłacaniu składek, zaświadczenie ZUS z dnia 27 kwietnia 2015 r. o stanie zatrudnienia i formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, a także przedłożono dowód uiszczenia opłaty skarbowej. Ponadto Beneficjent w piśmie z dnia 12 maja 2015 r. wskazał na

okoliczności, na których opiera swoje żądanie określone w piśmie z dnia 14 kwietnia 2015 r., tj. uzasadnił dlaczego wnosi o zastosowanie ulgi w postaci rozłożenia na 4 równe raty do końca 2015 r. płatności należności głównej w kwocie 1 122 931,47 zł oraz umorzenie w całości odsetek liczonych od kwoty należności głównej, które to należności zostały orzeczone do zwrotu decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. utrzymaną w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. Wnioskodawca podał, iż jako jednoosobowa Spółka Miasta K. świadcząca usługi o charakterze użyteczności publicznej w zakresie lokalnego transportu zbiorowego (pełniąc rolę zarówno organizatora, jak i operatora przewozów), pomimo uzyskanych rekompensat z Urzędu Miejskiego w K. z tytułu utraconych przychodów w wyniku realizacji przewozów osób uprawnionych do przejazdów ulgowych oraz bezpłatnych, uzyskała w kolejnych latach następujący wynik finansowy: rok 2012 – (...) w wysokości (...) zł, rok 2013 – (...) w wysokości (...) zł, rok 2014 – (...) w wysokości (...) zł. Wskazał, iż uzyskany w ostatnim roku wynik finansowy jest konsekwencją spadku przychodów z działalności podstawowej (transport pasażerski, transport śródlądowy – dopisek własny) o kwotę (...) zł i zostanie pokryty zyskami lat przyszłych, przed wszyskim z działalności dodatkowej (m.in. stacja paliw, myjnia, okręgowa stacja kontroli pojazdów – dopisek własny). Negatywny wpływ na przychody ze sprzedaży biletów komunikacji miejskiej ma, zdaniem Wnioskodawcy, pogarszająca się struktura wiekowa mieszkańców Miasta K. Nadto jak wskazano Zarząd Miejskiego Zakładu Komunikacji Sp. z o.o. szczegółowo analizuje sposób wydatkowania środków finansowych, tak aby zoptymalizować koszty funkcjonowania firmy, a jednocześnie świadczyć usługi o odpowiednim standardzie jakościowym. Zapłata odsetek od nałożonej korekty finansowej znacząco wpłynęłaby, w opinii Strony, na pogorszenie i tak niełatwej sytuacji ekonomicznej Spółki. Konsekwencją pokrycia kosztów z tytułu w/w odsetek byłaby konieczność szukania dodatkowych oszczędności w już zoptymalizowanych kosztach działalności Spółki. Zdaniem Beneficjenta, jedynym obecnie rozwiązaniem, niegwarantującym efektów ekonomicznych, byłoby zmniejszenie zatrudnienia, a tym samym pogorszenie jakości świadczonych usług przez Spółkę (zmniejszenie częstotliwości kursów, zawieszanie kursów linii ekonomicznie nieopłacalnych, obniżenie jakości napraw taboru). Ponadto konieczność uregulowania w ratach do końca 2015 r. kwoty należności głównej w wysokości 1 122 931,47 zł tytułem zwrotu środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00 będzie miała również negatywny wpływ na sytuację ekonomiczno-finansową Spółki, ale pozwoli na zachowanie płynności finansowej. Reasumując Wnioskodawca wskazał, iż jednorazowa zapłata tak wysokiego zobowiązania byłaby dużym obciążeniem dla firmy, a środki finansowe niezbędne na pokrycie zwrotu w/w kwoty Spółka byłaby w stanie przekazać po otrzymaniu kolejnych rekompensat z Urzędu Miasta lub zaciągnięciu kredytu.

Pismem z dnia 11 czerwca 2015 r. Beneficjent został poinformowany o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz został pouczone o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

Postanowieniem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 czerwca 2015 r. postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania wraz z odsetkami, wynikającego z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013 z dnia .. 2013 r. utrzymanej w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r., zostało przedłużone do dnia 17 lipca 2015 r., z uwagi na konieczność zapewnienia Beneficjentowi możliwości zapoznania się z aktami i umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W związku ze złożonym przez Beneficjenta wnioskiem o udzielenie ulgi z dnia 14 kwietnia 2014 r. uzupełnionym pismem z dnia 12 maja 2015 r., IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. dokumentacji przedłożonej przez Wnioskodawcę) z uwzględnieniem treści uzupełnionego wniosku o udzielenie ulgi wraz z uzasadnieniem, a także pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

W pierwszej kolejności należy nadmienić, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich reguluje ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zwaną dalej: ufp (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 tekst jednolity ze zm.). Zapisy niniejszej ustawy dają IZ RPO WZ możliwość umarzania w całości albo w części, odraczania spłaty lub rozkładania na raty należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno-prawnych (art. 64 ust. 1 w zw. z art. 55 ufp). Należności publiczno-prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek

organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 ufp do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym należą właśnie należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Jednocześnie, z uwagi na to, że przepisy ufp nie wskazują przesłanek udzielania ulg w spłacie należności stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym, na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych tą ustawą stosuje się przepisy kpa i odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej. W dziale III Ordynacji podatkowej, kwestia ulg w spłacie zobowiązań uregulowana została w rozdziale 7a - ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych. Zatem, stosując odpowiednio przepisy Ordynacji podatkowej (art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej), właściwy organ może udzielić zobowiązanemu ulgi w spłacie zobowiązań stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym.

Decyzja o udzieleniu ulgi w spłacie należności publiczno-prawnej ma charakter uznaniowy, co wynika z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może udzielić” (art. 64 ufp). Należy jednak podkreślić, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek określonych w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, tj. ważny interes podatnika lub interes publiczny (wyrok WSA w Kielcach z dnia 04 lutego 2010 r., sygn. akt I SA/Ke 532/2009). Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też mimo istnienia przesłanek, o których mowa w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, odmówić udzielenia takiej ulgi. A zatem uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 kpa), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 kpa), zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa. Niewątpliwie jednak organ, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają równorzędny charakter, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone.

Użyte w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej zwroty: ważny interes podatnika i interes publiczny, nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych.

Zgodnie z orzecznictwem tych sądów ważny interes podatnika wymaga zaistnienia takich zdarzeń, na które sam podatnik nie mógł mieć wpływu, nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności. Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2003 r. (sygn. akt SA/Sz 945/01), ważny interes podatnika (o którym mowa w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej) to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie, np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie, niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto przesłanka ważnego interesu podatnika, od wystąpienia której uzależniona jest możliwość udzielenia ulgi wymaga ustalenia sytuacji majątkowej zobowiązanego, w tym skutków ekonomicznych jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla niego oraz możliwości funkcjonowania firmy. Poza tym zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie udzielenia ulgi dotyczącej powstałej zaległości podatkowej. Przeciwnie, przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II FSK 2118/10), NSA wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia ważnego interesu podatnika powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe, niezależne od działań podatnika, np. klęskę żywiołową czy nagłą ciężką chorobę. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązań. Ważny interes podatnika musi zatem istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu Beneficjenta składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi. Natomiast pojęcie terminu

„interesu publicznego” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stosowania prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika. Przesłankę interesu publicznego najlepiej charakteryzuje pogląd wyrażony w wyroku NSA z dnia 12 lutego 2003 r. (sygn. akt III SA 1838/01), w którym interes ten określono jako dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy, sprawność działania aparatu państwowego, itp. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości (Wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r., III SA/Wa 1964/05).

Należy zauważyć, iż postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Beneficjenta wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony, i to w interesie podatnika leży podanie do wiadomości organu wszystkich okoliczności sprawy i dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Wnioskodawca musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowodzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Niemniej jednak wskazać należy, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż we wniosku podatnik powinien przedstawić co najmniej te elementy, które powinny znaleźć się w podaniu tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 kpa). Nadto poza treścią żądania powinien on wskazać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Organ nie może się jednak ograniczyć jedynie do analizy podniesionych przez podatnika we wniosku argumentów (wyrok NSA z dnia 28 października 2003 r., sygn. akt SA/Bd 1830/03). Na organie ciąży obowiązek ustalenia wszystkich istotnych okoliczności faktycznych, w tym również przesłanek zastosowania ulg w spłacie podatków (art. 7 kpa). Zgodnie z unormowaną w w/w zasadą prawdy obiektywnej organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Zgodnie z tą zasadą organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. W szczególności jest obowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a stanowisko wyrażone w decyzji uzasadnić w sposób wymagany przez przepisy kpa (wyrok NSA w Warszawie z dnia 26 maja 1981 r., sygn. akt SA 810/81). Obowiązki organu prowadzącego postępowanie, które wynikają z omawianej zasady, odnoszą się w pełnym zakresie do omawianych decyzji uznaniowych, gdyż uprawnienie organu do wydawania takich decyzji nie zwalnia tegoż organu z obowiązku zgromadzenia i wszechstronnego zbadania materiału dowodowego i wydania decyzji o treści przekonywującej pod względem prawnym i faktycznym (wyrok NSA w Warszawie z dnia 19 marca 1981 r., sygn. akt SA 234/81). Trafnie wskazuje się w orzecznictwie sądowym, że granice uznania administracyjnego wyznacza omawiany art. 7 kpa. Oznacza to, że organ administracyjny podejmując rozstrzygnięcie powinien uwzględnić interes społeczny i słuszny interes obywatela. Nadto organ administracji, działając w ramach uznania administracyjnego, powinien wszechstronnie i dokładnie zbadać wszystkie okoliczności faktyczne, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy - art. 77 kpa (wyrok NSA w Warszawie z dnia 21 lipca 1998 r., sygn. akt II SA 506/98). Tym samym organ winien wszechstronnie i w sposób wyczerpujący przeprowadzić analizę materiału dowodowego, dotyczącego sytuacji Wnioskodawcy i dokonać oceny czy w rozpatrywanej sprawie zachodzi przesłanka ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, których wystąpienie uzasadniałyby udzielenie ulgi. Podkreślić bowiem należy, iż udzielenie ulgi w spłacie należności nie stanowi przywileju samego w sobie. Jest to forma pomocy udzielonej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady (egzekwowania należności) nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia tak społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do Wnioskodawcy, a także osób zależnych od niego. Chodzi zatem o to, by wskutek dochodzenia zaległości państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia. Zwrócił na to uwagę m.in. NSA w wyroku z dnia 03 lipca 2007 r. (sygn. akt I FSK 1026/2006).

Mając powyższe na uwadze, odnosząc się jednocześnie do przesłanki ważnego interesu zobowiązanego należy wskazać, iż badając sytuację Beneficjenta organ powinien przeanalizować sytuację ekonomiczną zobowiązanego, a także uwzględnić jej przyczyny. Dopiero zestawienie tych elementów wraz z wysokością należności do spłaty, pozwala na ocenę ważnego interesu podatnika. W związku z powyższym, IZ RPO WZ ustaliła, że Beneficjent - jak wskazał w piśmie z dnia 12 maja 2015 r. - stanowi jednoosobową Spółkę Miasta K i świadczy usługi o charakterze użyteczności publicznej w zakresie lokalnego transportu zbiorowego zgodnie z ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o

publicznym transporcie drogowym (Dz. U. z 2011 r., Nr 5, poz. 13 ze zm.). Strona wskazała, iż ustawa o publicznym transporcie zbiorowym określa formy organizacji publicznego transportu zbiorowego. W Mieście K. funkcjonuje model organizacji i zarządzania komunikacją miejską zakładający wypełnianie roli organizatora przewozów i ich operatora przez jeden podmiot – Miejski Zakład Komunikacji Sp. z o.o. Jak wskazał Beneficjent, szczególne znaczenie dla organizatora i operatora ma finansowanie przewozów o charakterze użyteczności publicznej. W w/w spółce finansowanie to polega na przekazaniu przez Urząd Miejski w K. rekompensaty z tytułu utraconych przychodów w wyniku realizacji przewozów osób uprawnionych do przejazdów ulgowych oraz przejazdów bezpłatnych na podstawie odpowiednich ustaw lub uchwały Rady Miejskiej. Ustalono także (w oparciu o zaświadczenie Naczelnika Z. Urzędu Skarbowego nr ... z dnia 27 kwietnia 2015 r. o niezaleganiu w podatkach oraz zaświadczenie ZUS nr ... z dnia 27 kwietnia 2015 r. o niezaleganiu w opłacaniu składek), iż Beneficjent reguluje w terminie swoje zobowiązania publiczno-prawne tj. zobowiązania względem ZUS oraz Urzędu Skarbowego. Jak wynika z zaświadczenia ZUS z dnia 27 kwietnia 2015 r. o stanie zatrudnienia, Beneficjent zatrudniał: (...) pracowników w miesiącu październiku 2014 r., (...) pracowników w miesiącu listopadzie 2014 r., (...) pracowników w miesiącu grudniu 2014 r., (...) pracowników w miesiącu styczniu 2015 r., (...) pracowników w miesiącu lutym 2015 r. oraz (...) pracowników w miesiącu marcu 2015 r. Nadto IZ RPO WZ ustaliła, iż z materiału dowodowego sprawy, w szczególności z informacji dotyczącej wyniku finansowego za okres 2012 – I kwartał 2015 r. wynika, iż:

- przychody ze sprzedaży podstawowej kształtowały się następująco: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- rekompensaty z tytułu utraconych przychodów w wyniku realizacji przewozów osób uprawnionych do przejazdów ulgowych oraz przejazdów bezpłatnych stanowiły: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- rozliczane dopłaty RPO: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- przychody z działalności dodatkowej wyniosły: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- przychody ze sprzedaży na stacjach paliw: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- pozostałe przychody operacyjne: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- przychody finansowe: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.

Mając na uwadze wskazane powyżej wielkości, przychody Spółki ogółem wyniosły: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.

Z kolei koszty Wnioskodawcy kształtowały się następująco:

- koszty rodzajowe ogółem (bez zmiany stanu rozliczeń międzyokresowych): (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- koszty własne sprzedanych towarów na stacjach paliw: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- pozostałe koszty operacyjne: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.,
- koszty finansowe: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł w 2015 r.

Tym samym łącznie koszty działalności wyniosły: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł – wykonanie za I kwartał 2015 r.

Mając na uwadze powyższe, wynik finansowy brutto Spółki za okres 2012 – I kwartał 2015 r. wyniósł odpowiednio: (...) zł w 2012 r., (...) zł w 2013 r., (...) zł w 2014 r., (...) zł wykonanie za I kwartał 2015 r. Z kolei wynik netto w 2012 r. odnotowano w wysokości (...) zł, w 2013 r. w wysokości (...) zł, w 2014 r. w wysokości (...) zł, zaś wykonanie za I kwartał 2015 r. stanowi kwotę (...) zł. Jak podał Beneficjent w piśmie z dnia 12 maja 2015 r. uzyskany w ostatnim pełnym roku wynik finansowy jest konsekwencją spadku przychodów z działalności podstawowej i zostanie pokryty zyskami lat przyszłych, przede wszystkim z działalności dodatkowej.

Ponadto jak ustalono (w oparciu o przedłożone przez Wnioskodawcę bilanse za okres 2013-2014), majątek Spółki (aktywa łącznie) według stanu na dzień 31 grudnia 2013 r. wynosił (...) zł, a według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. (...) zł. Zaś stan aktywów trwałych w przedłożonym przez Stronę formularzu o symbolu F-01/I-01 „Sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym oraz nakładach na środki trwałe” dot. I kwartału 2015 r., na koniec okresu sprawozdawczego wynosił (...) zł, a aktywów obrotowych (...) zł.

Należy podkreślić, iż na osiągnięcie przez Spółkę wskazanych powyżej wyników finansowych, w tym przede wszystkim na przychody ze sprzedaży biletów komunikacji miejskiej ma negatywny wpływ - na co zwrócił uwagę Beneficjent w piśmie z dnia 12 maja 2015 r. – fakt, iż na przestrzeni ostatnich lat w wyniku pogarszającej się struktury wiekowej mieszkańców Miasta K. spada liczba osób w wieku 25-65 lat, którzy nie korzystają z ulg w komunikacji miejskiej na rzecz osób w wieku powyżej 65 lat. Ponadto jak wskazał Beneficjent w w/w piśmie, z badań przeprowadzonych na potrzeby Planu Zrównoważonego Rozwoju Transportu Publicznego dla Miasta K. na lata 2015-2025 wynika, że do 2025 r. liczba osób w wieku powyżej 65 lat uprawnionych do przejazdów ulgowych i bezpłatnych wzrośnie o 40% przy jednoczesnym spadku o 15% liczby osób niekorzystających z ulg. Jak podkreślono, z powodu obniżającego się współczynnika odpłatności k. komunikacji miejskiej zbliżającego się do poziomu 50%, wynikającego z ciągle rosnącej grupy pasażerów uprawnionych do przejazdów bezpłatnych i ulgowych, która to grupa w 2014 r. osiągnęła 70% ogółu przewiezionych pasażerów, konieczności utrzymania odpowiednich standardów przewozów szczególnie dla osób starszych i osób niepełnosprawnych (niska podłoga, przykłąk, miejsce dla wózków inwalidzkich) rosną koszty po stronie organizatora i operatora przewozów nie pokryte wpływami ze sprzedaży biletów.

Mając na uwadze wyniki finansowe Spółki prowadzącej działalność m.in. w obszarze publicznego transportu drogowego, na które na przestrzeni ostatnich lat zaczęła mieć negatywny wpływ pogarszająca się struktura wiekowa mieszkańców Miasta K., zapewnienie możliwości funkcjonowania przedsiębiorstwa realizującego zadania ważne dla społeczności lokalnej (o czym szerzej w dalszej części decyzji) oraz biorąc pod uwagę wysokość należności do spłaty wskazać należy, iż w analizowanej sprawie istnieje przesłanka ważnego interesu zobowiązanego. Warto podkreślić, iż konieczność jednorazowej spłaty IZ RPO WZ całego zobowiązania może negatywnie wpłynąć na działalność Beneficjenta istotną dla społeczności lokalnej. Zatem dalsze funkcjonowanie przedsiębiorstwa pozostaje istotne nie tylko z punktu widzenia samego Wnioskodawcy, ale jest również ważne dla mieszkańców Miasta K.

IZ RPO WZ wzięła pod uwagę okoliczności dotyczące rodzaju działalności prowadzonej przez Wnioskodawcę i jej znaczenie dla Miasta K., a zatem zwróciła uwagę na przesłankę interesu publicznego. Jak już wskazywano w niniejszej decyzji, Wnioskodawca będący jednoosobową Spółką Miasta K. – jak podał w piśmie z dnia 12 maja 2015 r. - świadczy usługi o charakterze użyteczności publicznej w zakresie lokalnego transportu zbiorowego, pełniąc rolę zarówno organizatora, jak i operatora przewozów. Należy dodać, iż jak wynika również z w/w pisma, z uwagi na świadczenie przez Spółkę przewozów o charakterze użyteczności publicznej Urząd Miejski w K. uczestniczy w ich finansowaniu, które polega na przekazywaniu rekompensaty z tytułu utraconych przychodów w wyniku realizacji przewozów osób uprawnionych do przejazdów ulgowych oraz przejazdów bezpłatnych na podstawie odpowiednich ustaw lub uchwały Rady Miejskiej. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy o publicznym transporcie drogowym, mianem publicznego transportu zbiorowego określa się powszechnie dostępny regularny przewóz osób wykonywany w określonych odstępach czasu i po określonej linii komunikacyjnej, liniach komunikacyjnych lub sieci komunikacyjnej. Z powyższej definicji wynika, że aby dany przewóz mógł być uznany za mieszczący się w ramach transportu publicznego muszą zostać spełnione trzy przesłanki. Musi być on: a) powszechnie dostępny, czyli każda osoba spełniająca regulamin przewoźnika powinna mieć prawo z danego środka transportu korzystać; b) regularny wykonywany określonych odstępach czasu, czyli musi być ujęty w ramy rozkładu jazdy; c) realizowany po określonej linii lub sieci komunikacyjnej, czyli przewoźnik musi mieć dostęp do przystanków. Transport publiczny spełnia szereg ważnych funkcji. Głównymi założeniami są: 1) zapewnienie ogółowi mieszkańców dostępu do wszelkich rodzajów usług; 2) eliminowanie wykluczenia społecznego w aspekcie wykluczenia komunikacyjnego mieszkańców peryferyjnie położonych obszarów; 3) przeciwdziałanie zjawiskom kongestii ruchu drogowego (czyli wzrostowi liczby pojazdów na drodze i natężeniu ruchu drogowego); 4) aktywizowanie gospodarcze i funkcjonalne obszarów; 5) udostępnienie obszarów dla celów turystycznych i rekreacyjnych; 6) zapewnienie najwyższego poziomu bezpieczeństwa komunikacyjnego pasażerom. Ważny jest również aspekt energetyczno-ekologiczny. Korzystanie z transportu zbiorowego przyczynia się do zużycia kilkukrotnie mniej paliwa i mniejszej emisji zanieczyszczeń niż w przypadku korzystania z samochodu. Usługi świadczone przez Wnioskodawcę pozwalają mieszkańcom Miasta K. na łatwiejszy dostęp m.in. do ośrodków opieki medycznej, szkół, przedszkoli, żłobków, zakładów pracy, obiektów handlowych, miejsc rekreacji, rozrywki, instytucji kultury, administracji i innych. Jego funkcjonowanie uzasadniają zatem względy natury społecznej. Ponadto utrzymanie funkcjonowania przedsiębiorstwa, przy odpowiednim poziomie świadomości społecznej, może przyczynić się do zmniejszenia zjawiska kongestii oraz pozytywnych skutków w wymiarze energetyczno-ekonomicznym. Innymi słowy skutkiem rozwoju komunikacji zbiorowej jest mniejsze zanieczyszczenie środowiska miejskiego. Należy mieć na uwadze, iż następują wyraźne zmiany stylu i modelu życia, wyrażające się w przyspieszeniu jego

tempa i wzroście aktywności ludzi w różnym wieku. Zwiększająca się wraz z rozwojem miast mobilność ich mieszkańców pozwala na utrzymanie odpowiedniego poziomu życia i przemawia za wspieraniem sektora transportu publicznego. Funkcjonowanie Miejskiego Zakładu Komunikacji Sp. z o.o. umożliwi mieszkańcom Miasta K. zaspokajanie ich codziennych potrzeb oraz wypełnianie obowiązków. Mając powyższe na uwadze, dalsze prowadzenie przez Wnioskodawcę działalności w zakresie lokalnego transportu zbiorowego niewątpliwie należy uznać za ważne dla społeczności lokalnej,

a więc IZ RPO WZ uznała, iż zaszła także przesłanka interesu publicznego.

Po stwierdzeniu, że w rozpatrywanej sprawie za przyznaniem ulgi przemawia ważny interes podatnika lub interes publiczny organ powinien ustalić czy Wnioskodawca jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, albowiem zgodnie z art. 64 ufp właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, które:

1. nie stanowią pomocy publicznej;
2. stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Wspólnot Europejskich dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
3. stanowią pomoc publiczną, przeznaczoną na jeden z celów określonych w art. 67 b § 1 pkt 3 lit. a-m.

Odnosząc się do pkt 2, należy mieć na uwadze, iż udzielenie wsparcia w ramach pomocy de minimis nie wywiera istotnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz na konkurencję na rynku europejskim i nie stanowi de facto pomocy publicznej w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2013 poz. 739/1 ze zm.), a w konsekwencji nie podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej. Tym samym pomoc de minimis może być udzielona z pominięciem ogólnych zasad udzielania pomocy publicznej, wiąże się jednak z innymi obostrzeniami.

Przepis art. 64 ust. 2 pkt 2 ufp stanowi, iż udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc de minimis powinno zostać udzielone przez organ na zasadach określonych bezpośrednio w obowiązujących aktach prawa wspólnotowego. Wobec powyższego organ udzielający ulgi powinien dokonać analizy wystąpienia przesłanek do udzielenia pomocy publicznej, biorąc pod uwagę zasady jej udzielania określone w oparciu o rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L352 z 24.12.2013 r.), a w szczególności sprawdzić czy podmiot, który zamierza skorzystać z pomocy, nie prowadzi działalności, na którą nie może zostać udzielona pomoc publiczna, oraz czy wartość otrzymanej pomocy de minimis w okresie trzech lat budżetowych nie przekracza 200 000,00 euro. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż na formularzu informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis z dnia 12 maja 2015 r. Beneficjent oświadczył, iż nie prowadzi działalności w sektorze rybołówstwa i akwakultury, produkcji podstawowej produktów rolnych określonych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w w/w załączniku, w sektorze drogowego transportu towarów i wnioskowana pomoc de minimis nie będzie przeznaczona na tą działalność. Nadto Beneficjent wskazał we wspomnianym formularzu, iż nie otrzymał pomocy de minimis, ani innej pomocy, na pokrycie tych samych kosztów, na które ma być przeznaczona pomoc de minimis. Podał, iż odnotowuje (...), jednakże jego obroty (...), (...) przepływ środków finansowych, lecz (...) suma zadłużenia Wnioskodawcy. Beneficjent zaznaczył, iż nie istnieją inne okoliczności, wskazujące na trudności w zakresie płynności finansowej.

W związku z powyższym nie odnotowano negatywnych przesłanek udzielenia pomocy de minimis.

W analizowanej sprawie z przyczyn opisanych powyżej IZ RPO WZ stwierdziła, iż za udzieleniem ulgi w spłacie należności przemawia zarówno ważny interes zobowiązanego, jak i interes publiczny. W ocenie IZ RPO WZ konieczność jednorazowej spłaty całej kwoty wynikającej z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. utrzymanej w całości w mocy decyzją nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. mogłaby utrudnić wykonywanie działalności przez Wnioskodawcę. Jednakże udzielenie Stronie ulgi w spłacie w postaci rozłożenia zobowiązania wymaganego do zwrotu na miesięczne raty pozwoli już, zdaniem organu, Wnioskodawcy na funkcjonowanie, a w szczególności umożliwi zaspokajanie potrzeb mieszkańców Miasta K. Tym samym organ uwzględnił wniosek Strony o rozłożenie na 4 raty całości należności głównej określonej w/w decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, rozkładając na 4 raty również należne IZ RPO WZ odsetki. Należy w tym miejscu wskazać, iż zgodnie z wyrokiem WSA w Poznaniu z dnia 28 sierpnia 2008 r. (sygn. akt I SA/Po 603/08): „Odsetki za zwłokę od zaległych podatków nie są przedmiotem decyzji o ulgach

podatkowych (np. umorzeniach czy rozłożeniach na raty albo odroczeniach płatności). Jeżeli w takich decyzjach uznaniowych organ w uzasadnieniu odnosi się do wysokości tych odsetek, to tylko dlatego, iż zgodnie z brzmieniem art. 67 a Ordynacji nie można rozłożyć na raty zaległości podatkowej nie uwzględniając jednocześnie odsetek od zaległości podatkowej oraz opłaty prolongacyjnej”. Nadto art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej wprost stanowi, iż można „odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji o której mowa w art. 53a”. Jednocześnie działając w granicach uznania administracyjnego, IZ RPO WZ nie przychyliła się do wniosku o udzielenie ulgi w postaci częściowego umorzenia należności, tj. odsetek.

W tym miejscu należy wskazać, iż samo uwzględnienie wniosku o rozłożenie płatności na raty nie powoduje co do zasady (w przeciwieństwie do pozostałych ulg uznaniowych) rezygnacji organu z należnego mu świadczenia, choćby w związku z naliczeniem opłaty prolongacyjnej. Zobowiązania podatkowe są należnościami publiczno-prawnymi, a obowiązek ich ponoszenia obciąża każdego obywatela. Wszelkie zwolnienia podatkowe w systemie prawa polskiego są wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasad powszechności opodatkowania i równości podatników wobec przepisów prawa oraz odejściem od konstytucyjnej zasady sprawiedliwości. Relacja art. 67a Ordynacji podatkowej do zasady powszechności opodatkowania wyrażonej w art. 84 Konstytucji wskazuje, że ma ona charakter wyjątku od zasady, co oznacza konieczność jego ścisłej wykładni i stosowania jako normy o charakterze szczególnym, w sytuacjach naznaczonych taką właśnie cechą. Przy czym należy pamiętać, iż każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie.

W analizowanej sprawie, zdaniem IZ RPO WZ, Wnioskodawca pozostaje w trudnej sytuacji finansowej, lecz nie uniemożliwia ona Wnioskodawcy spłaty zadłużenia, biorąc pod uwagę rozłożenie płatności w czasie. W tym miejscu należy wskazać, że IZ RPO WZ ma na uwadze, iż jak wskazał Beneficjent w piśmie z dnia 12 maja 2015 r. przychody ze sprzedaży biletów komunikacji miejskiej wykazują tendencję spadkową, która jest wynikiem pogarszającej się struktury wiekowej mieszkańców Miasta K. Jednakże należy zauważyć, iż pomimo – wedle wskazania Beneficjenta – spadku na przestrzeni ostatnich lat liczby osób w wieku 25-65 lat, które nie korzystają z ulg w komunikacji miejskiej na rzecz osób w wieku powyżej 65 lat, podmiot nadal reguluje w terminie swoje zobowiązania publiczno-prawne, tj. zobowiązania względem ZUS oraz Urzędu Skarbowego (zaświadczenie Naczelnika Z. Urzędu Skarbowego nr ... z dnia 27.04.2015 r. o niezaleganiu w podatkach oraz zaświadczenie ZUS nr ... z dnia 27.04.2015 r. o niezaleganiu w opłaceniu składek). Strona wskazała, iż z badań przeprowadzonych na potrzeby Planu Zrównoważonego Rozwoju Transportu Publicznego dla Miasta K. na lata 2015-2025 wynika, że do 2025 r. liczba osób w wieku powyżej 65 lat uprawnionych do przejazdów ulgowych i bezpłatnych wzrośnie o 40% przy jednoczesnym spadku o 15% liczby osób niekorzystających z ulg, jednakże należy zauważyć iż jest to perspektywa długoterminowa, a świadomość zmian w strukturze wiekowej pozwala Beneficjentowi na stopniowe przygotowanie się do nich. Poza tym działalność podstawowa Spółki w postaci świadczenia usług o charakterze użyteczności publicznej w zakresie lokalnego transportu zbiorowego jest finansowana również poprzez rekompensaty, które jak wskazał Beneficjent otrzymuje on z Urzędu Miejskiego w K., z tytułu utraconych przychodów w wyniku realizacji przewozów osób uprawnionych do przejazdów ulgowych oraz przejazdów bezpłatnych na podstawie odpowiednich ustaw lub uchwały Rady Miejskiej. A nadto Spółka prowadzi dodatkową działalność i gorsze wyniki finansowe w jednym obszarze może rekompensować zyskami, które może potencjalnie wygenerować świadcząc inne usługi.

W tym miejscu warto przytoczyć wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 maja 2008 r. (sygn. akt I SA/Gd 645/07) zgodnie z którym: „Niepowodzenia działalności gospodarczej nie mogą skutkować obowiązkiem umorzenia zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę. Każdy obywatel, rozpoczynając działalność gospodarczą, powinien bowiem podejmować decyzje w sposób przemyślany (...). Nie można przerzucać konsekwencji działania podmiotu, który jest profesjonalistą, na państwo i społeczeństwo. Także zadłużenie wobec innych niż organ podatkowy instytucji nie może stanowić uzasadnienia dla umorzenia zaległości podatkowych, bowiem takie działanie również byłoby równoznaczne z przerzuceniem ekonomicznego ryzyka działalności skarżącego na pozostałych podatników”. Podobnie wskazał WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 11 czerwca 2014 r. (sygn. akt I SA/Sz 105/14): „Ryzyko związane z prowadzoną działalnością ponosi zawsze podmiot ją prowadzący, który dbając o swój interes, winien podejmować decyzję w sposób rozsądny i przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, obciążenia oraz zabezpieczyć środki na ten cel. (...) brak majątku ruchomego, praw majątkowych, oszczędności nie jest nadzwyczajnym, niezależnym od strony zdarzeniem, które wyklucza możliwość spłaty zaległości podatkowych w terminie”. Tym samym należy wskazać, iż każdy przedsiębiorca (Beneficjent wskazał w formularzu informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, iż posiada status średniego przedsiębiorcy) ponosi ryzyko

związane z działalnością, a zatem o ile to tylko możliwe, winien poszukiwać sposobów rozwiązania swojej sytuacji finansowej i płatniczej bez wsparcia publicznego.

Poza wskazanymi uprzednio okolicznościami podkreślić, iż każdy przedsiębiorca może poszukiwać rozwiązania swojej przejściowo gorszej sytuacji finansowej poprzez rozważenie zaciągnięcia kredytu czy pożyczki, co w obecnych realiach rynkowych jest sytuacją dość powszechnie spotykaną. Takiej możliwości nie wykluczył również Beneficjent (pismo z dnia 12 maja 2015 r.), co oznacza iż w jego ocenie pozostaje podmiotem na tyle wiarygodnym dla banków czy innych instytucji finansowych, iż taka ewentualność nie jest wykluczona. Spółka posiada również majątek, którym może dysponować.

Reasumując, trudności finansowe nie są równoznaczne z niemożnością zapłaty zobowiązań wobec innych podmiotów, w tym IZ RPO WZ i nie stanowią podstawy do udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek od należności. W sytuacji gdy Wnioskodawca posiada majątek (podlegający egzekucji) i prowadzi działalność dodatkową (poza świadczeniem usług lokalnego transportu publicznego) która może potencjalnie wygenerować zyski, uwzględnienie wniosku o umorzenie odsetek od należności orzeczonej do zwrotu decyzją administracyjną nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ...2013 r. utrzymaną w całości w mocy decyzją nr WWRPO/.../W/2013 z dnia ... 2013 r. byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym, gdyż ciężar spłaty należności w sytuacji rezygnacji organu z należnych mu świadczeń obciążałoby budżet województwa. Nadto udzielenie ulgi w postaci umorzenia, o którym mowa byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym, również z uwagi na fakt, iż Beneficjent dysponuje potencjalną możliwością zaciągnięcia zobowiązań kredytowych czy pożyczkowych ażeby spłacić zobowiązania publiczno-prawne, a także miał możliwość przygotowania się na zmiany które wystąpiły/występują na rynku a mają związek ze świadczoną działalnością podstawową (zmiana struktury wiekowej społeczeństwa nie jest wszak zdarzeniem nagłym) i przeprowadzenia w związku z tym ewentualnych zmian w przedsiębiorstwie. Poza tym mając na uwadze argument Beneficjenta zawarty w piśmie z dnia 12 maja 2015 r., iż koszty po stronie organizatora i operatora przewozów jakim jest Miejski Zakład Komunikacji Sp. z o.o. rosną na skutek konieczności utrzymania odpowiednich standardów przewozów szczególnie dla osób starszych i osób niepełnosprawnych (niska podłoga, przyklęk, miejsce dla wózków inwalidzkich) należy wskazać, iż konieczność ponoszenia wydatków stanowi naturalny element prowadzenia działalności, poza tym jak już wspomniano zmiany w strukturze wiekowej społeczeństwa nie są zdarzeniem, którego nie można było przewidzieć. Obecne trudności Beneficjenta, mając na uwadze również świadczenie przez niego usług użyteczności publicznej i znaczenie funkcjonowania przedsiębiorstwa dla społeczności lokalnej, pozwalają zdaniem IZ RPO WZ na przychylenie się do wniosku Beneficjenta w części dotyczącej spłaty zobowiązania w 4 miesięcznych ratach. Beneficjent wykazał, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z wystąpieniem przesłanki ważnego interesu zobowiązanego i interesu publicznego, która może uzasadniać udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na raty. Ponownie wyraził podkreślić należy, iż brak obowiązku natychmiastowego zwrotu całości środków w związku rozłożeniem ich spłaty na raty umożliwi Beneficjentowi dalsze prowadzenie dotychczasowej działalności, a jednocześnie pozwoli na nienaruszenie środków budżetu województwa, do którego musiałyby dojść w przypadku gdyby IZ RPO WZ zrezygnowała z należnych jej od Beneficjenta świadczeń.

Mając na uwadze powyższe rozważania, za zasadne uznano rozłożenie na 4 miesięczne raty Beneficjentowi Miejskiemu Zakładowi Komunikacji Sp. z o.o., spłaty należności wraz z odsetkami, z tytułu zwrotu środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00 z dnia 05 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zakup autobusów”. Należy wskazać, iż kwota należności głównej pozostająca do spłaty wynosi 1 122 931,47 zł. Natomiast kwota odsetek jak dla zaległości podatkowych, która obliczona została do dnia 17 kwietnia 2015 r. (tj. do dnia złożenia przez Beneficjenta wniosku w sprawie udzielenia ulgi) wynosi 453 109,00 zł. Ponadto zgodnie z art. 57 § 1 Ordynacji podatkowej w decyzji wydawanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej organ ustala opłatę prolongacyjną od kwoty zaległości, która to opłata wynosi 50% ogłaszanej na podstawie art. 56 § 3 Ordynacji podatkowej stawki odsetek za zwłokę. Wobec powyższego do kwoty raty wskazanej w niniejszej decyzji doliczona została opłata prolongacyjna, której wartość zgodnie z art. 57 § 1 Ordynacji podatkowej oszacowana została przy zastosowaniu stawki opłaty prolongacyjnej obowiązującej na moment wydania decyzji i łącznie dla wszystkich 4 rat wynosi 18 459,00 zł.

Jednocześnie należało odmówić uznania wniosku Beneficjenta w zakresie umorzenia odsetek liczonych od kwoty należności z tytułu zwrotu środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.02.01.06-32-006/10-00 z dnia 05 lipca 2010 r. na realizację projektu pn. „Zakup autobusów”. Należy zaznaczyć, iż, w świetle koncepcji uznania administracyjnego, organ jest skrupowany w zakresie oceny zaistnienia przesłanek zastosowania ulgi, ale pozostaje

nieskrępowany w zakresie tego, jak postąpić w przypadku ich stwierdzenia. Uznanie nie wyraża się zatem w swobodzie oceny w danym stanie faktycznym sprawy okoliczności odpowiadających użytym pojęciom ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, ale w możliwości negatywnego dla podatnika rozstrzygnięcia nawet przy ich ustaleniu. Organ może - w granicach uznania administracyjnego - nie uwzględnić wniosku Strony, o ile sprecyzuje w sposób racjonalny przyczyny tego stanu rzeczy, co też w niniejszej decyzji administracyjnej uczyniono.

Wobec powyższego, po podjęciu niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego, na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału oraz biorąc pod uwagę okoliczności w jakich znalazła się Strona, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613 tekst jednolity) – w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 Ordynacji podatkowej za nowy termin płatności przyjmuje się dzień, w którym zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata poszczególnych rat, na jakie zostało rozłożone zobowiązanie, dlatego też jeśli w terminie określonym w niniejszej decyzji Strona nie dokona zapłaty którejkolwiek z rat, terminem płatności staje się odpowiednio termin określony w art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.). Wobec powyższego, w przypadku nieuregulowania raty w wyznaczonym terminie, na mocy art. 259 § 1 Ordynacji podatkowej nastąpi wygaśnięcie decyzji w części dotyczącej niezapłaconej raty.

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego